

واژگان انتخابی فرهنگستان جدی گرفته نمی‌شوند

مزدک انوشه زبان شناس و استاد یار گروه زبان‌شناسی دانشگاه تهران بر این باور است، دلیل اینکه با واژه گزینی‌های فرهنگستان شوخی می‌شود، این است که این واژه‌ها جدی گرفته و دیده می‌شوند؛ و جامعه زبانی به آن‌ها بی‌اعتنایی نمی‌کنند او در گفت‌وگو با ایسنا، درباره واژه‌هایی که اخیراً فرهنگستان زبان و ادب فارسی جایگزین برخی واژگان بیگانه کرده است و شوخی‌هایی که در فضای مجازی با آن‌ها می‌شود گفت: ممکن است گاهی به طنز درباره اصطلاحات

نوساخته صحبت شود که نشان این است مردم به زبانشان و به واژه‌های مصوب فرهنگستان اهمیت می‌دهند.انوشه با بیان اینکه فرهنگستان بخش‌های زیاد و گسترده‌ای در واژه گزینی دارد که معمولاً عموم مردم از آن‌ها باخبر نیستند، گفت: فرهنگستان گروه‌های تخصصی متعددی در رشته‌های مختلف دانشگاهی دارد که در آن‌ها واژه علمی تصویب می‌کند و عامه مردم چون با آن حوزه‌ها سرو کاری ندارند، غالباً از آن‌ها بی‌اطلاع هستند. بنابراین بخش بسیار زیادی از کار فرهنگستان – به نسبت واژه‌هایی که همه ما در

- این نگرانی برای سینمادارها نیز وجود دارد.**

این نگرانی برای صاحبان فیلم‌ها جدی‌تر به نظر می‌رسد. آن‌ها نگران اند فیلمشان در گیشه قربانی نشود. سرمایه‌گذاران فیلم‌ها راضی نیستند در این شرایط فیلم‌هایشان را بدهند. نه کاری از دست سینمادار بر می‌آید و نه از دست صاحبان فیلم‌ها باید دستگاه‌هاطمینان ایجاد کنند.سازمان سینمایی باید بسته‌هایی را چه در حوزه تبلیغات یا در بحث فروش بلیت و یا هر جای‌های دیگر برای فیلم‌ها به‌عنوان تشویق در نظر بگیرد. اعمال سیاست‌های تشویقی در این شرایط گریزناپذیر است. صاحبان فیلم‌ها باید به نحوی ترغیب بشوند که پا به عرصه بگذارند.

- در این میان به نظر تان اکران آنلاین توانست مخاطب را پایبند به سینما نگه‌دارد؟**

در هر صورت اکران آنلاین اتفاق بدی نبود. بیشتر از جذب مخاطب به نظر فرصتی ایجاد کرد و صف فیلم‌هایی که منتظر اکران عمومی بودند را قلدری خلوت کرد. می‌دانید که در کشور در سال بیش از صد فیلم تولید می‌شود. این فیلم‌ها باید جایی نمایش داده شود. ما هر سال در بهترین شرایط شاهد نمایش حداکثر هفتاد فیلم هستیم که این رقم در برابر تولیدات جهانی بسیار کم است. به این ترتیب هر سال تعدادی فیلم اکران نشده‌باقی می‌مانند.فرصتی که الان در اکران آنلاین ایجاد شده شاید بتواند قدری از تعداد فیلم‌هایی که در طول سال به نمایش عمومی در نمی‌آیند بکاهد. خلوت شدن صف اکران عمومی باعث

می‌شود حتی فیلم‌هایی که از نظر محتوایی، هنری و سینمایی ارزشمندتر هستند بهتر دیده شوند.ضمناً اکران آنلاین برای دیده شدن فیلم‌هایی که توانایی کشاندن مخاطب به سینما را ندارند و سینماداران نیز راعب نیستند آن‌ها را در سینما نمایش دهند فرصت مناسبی است.

به این نکته هم توجه داشته باشید که بازار اکران آنلاین هم باید درست مدیریت شود تا این فرصت، فضایی انحصاری برای فیلم‌سازان خاص نشود. باید این فرصت در اختیار همه سینماگران قرار گیرد و همه سازندگان فیلم بتوانند از آن استفاده کنند.

شاید اگر از اکران آنلاین مراقبت نشود مشکلاتی مطرح است و هم از نظر فروش فیلم‌ها در گیشه مهم است. رفع آسیب در هر دو این جنبه‌ها نیاز به مشوق دارد. مخاطب در این شرایط بحرانی نیاز آسیب‌ناخواهد دید. از طرف دیگر صاحب فیلم هم نیاز دارد اطمینان داشته باشد اگر در این شرایط، که تنها سینماها اجازه دارند پنجاه درصد ظرفیت خود را بلیت بفروشند، ضرر زیادی نخواهد کرد.

گزینه‌های تشویقی برای نمایش فیلم‌ها ایجاد کنند. نمایش فیلم‌های سینمایی مخاطب‌پسند می‌تواند محرک‌ای باشد که مخاطب را دوباره به سینما بکشاند. به هر حال چهار ماه می‌شود که سینماها تعطیل بودندو مخاطبان خودشان را از دست داده‌اند. بازگشت مخاطب به سینما نیاز مند ایجاد مشوق برای فیلم‌هاست تا با نمایش آن‌ها مخاطب ترغیب شود به سینما بیاید. اگر قرار باشد غیر از این اتفاق بیفتد شاید بازگشت

مخاطب به سینماها سخت باشد. اگر صاحبان فیلم از بازگشت سرمایه‌شان اطمینان پیدا نکنند فیلم‌هایشان را برای نمایش در سینما ارائه نمی‌کنند و این چرخه مختل می‌شود.

- به هر حال در چند هفته و چند ماه پیش رو باید تعدادی فیلم قربانی شوند تا مخاطب به سینما باز گردد.**

در هر صورت سیاست‌های سازمان سینمایی و مؤسسات پخش به این سو خواهند رفت.شاخصه‌هایی را تعریف کنند تا فیلم‌هایی که در این دوره اکران می‌شوند آسیب نبینند. دستگاه‌های تصمیم‌گیرنده و مجری حداقل در چند ماه نخست بازگشایی مجدد سینماها باید شرایط را به گونه‌ای پیش ببرند تا نتیجه مطلوب کسب شود.

آسیب‌پذیری هم از نظر جسمانی برای مخاطبان مطرح است و هم از نظر فروش فیلم‌ها در گیشه مهم است. رفع آسیب در هر دو این جنبه‌ها نیاز به مشوق دارد. مخاطب در این شرایط بحرانی نیاز دارد اطمینان حاصل کند که اگر به سینما بیاید آسیب نخواهد دید. از طرف دیگر صاحب فیلم هم نیاز دارد اطمینان داشته باشد اگر در این شرایط، که تنها سینماها اجازه دارند پنجاه درصد ظرفیت خود را بلیت بفروشند، ضرر زیادی نخواهد کرد.

ذهنی، می‌توان نقش او را در اثر جدیدش حدس زد، نقش اول و ستاره فیلم است و چراغ سینما با او روشن می‌شود. مشتری این بازیگران نیز، سینمادوستانی هستند که استانداردهایی برای خود دارند لزومی ندارد همه نقش‌های متنوع بازی کنند. آدم‌های بزرگی در دنیای هنر هستند که تنها یک نقش بازی می‌کنند. سینما از همه بیشتر به تک‌نقش‌ها احتیاج دارد چون آن‌ها پول را به سینما می‌آورند. اما همان یک نقش را باید خوب بازی کرد. ولی به‌عنوان یک هنرپیشه باید بدانیم شخصیتی که بازی می‌کنیم، زمان دارد. بهتر است برای دوره پس از آن، نقشه ادامه مسیر را برای خود ترسیم کنیم.

کاینان درباره تأثیر زندگی شخصی بازیگر در استقبال از آثارش نیز گفت: زندگی شخصی می‌تواند کمک‌کننده و تضعیف‌کننده مسیر هنری باشد، اما تأثیر چندانی در استقبال تماشاچی ندارد. در ایران، مخاطب میان زندگی شخصی و بازی یک هنرپیشه تفاوت قائل می‌شود. پس بازیگر خوبی بودن مهم است.

- عبور از خط قرمز؛ موفق‌ترین فرمول فروش در ایران** هوشنگ گلمکانی؛ منتقد سینما که بازار سینما را در دوران کنونی، کساد می‌داند، گفت: امروزه شکل‌های عرضه فیلم متنوع شده و انواع فیلم با نگرش‌های گوناگون به وجود آمده است. در دهه‌های گذشته جذب سرمایه از طریق اسم بازیگر مطرح بوده است. اما الان با وجود ستاره‌ها، به دلیل گسترش امکانات، سلیقه‌ها تقسیم شده و تضمینی برای موفقیت فیلم‌ها به واسطه حضور بازیگر چهره وجود ندارد: از ۱۵ فیلم پر فروش سال ۱۳۹۸، ۱۰ فیلم کم‌دی هستند و پنج فیلم، استاندارد تولیدی بالایی دارند. فقط فیلم «جهان با من

گفت‌وشنود روزمره به کار می‌بریم – در آن حوزه‌هاست. به گفته انوشه امروزه زبان فارسی این مزیت را دارد که به زبان علم تبدیل شده است؛ البته نه فقط به این دلیل که در برابر اصطلاحات بیگانه، واژه‌گزینی می‌کنیم؛ اما قطعاً یکی از ارکانی که زبانی را به زبان علم تبدیل می‌کند، این است که واژه‌های خودش را در شاخه‌های مختلف دانش به کار گیرد و پیوسته با نظام صرفی نحوی خود، واژه‌های تازه برای برآوردن نیازهای جدید تولید کند. و برای این باور است که شیوه‌نامه واژه‌گزینی فرهنگستان هر چار چوبی مدون و روندی علمی مبتنی

قصه غربت

نگاهی به «حکایت دریا» ساخته بهمن فرمان‌آرا که به‌صورت آنلاین اکران شده است

محمد عنبرسوز

خبر اکران آنلاین فیلم تازه بهمن فرمان‌آرا از این نظر هیجان‌انگیز و خوشایند بود که او فیلم‌سازی صاحب نگاه در سینمای ایران محسوب می‌شود که نه از الگوهای رایج سینمایی تقلید می‌کند، نه برای خوشایند فرد یا گروه خاصی فیلم می‌سازد و نه دل در گروی فروش گیشه و استقبال عمومی دارد. با این حال، فیلم پرستاره «حکایت دریا»، چندان دیده‌نشد و در فضای عمومی سینمای ایران نقدهای منفی

زیادی هم گرفت. اساساً در سان‌های اخیر، توقع اهالی سینما از آثار تازه فیلم‌سازان نسل قدیم رو به افزایش بوده و مقایسه فیلم‌های تازه کارگردان‌های پیش‌کسوت با دوران اوج خودشان، باعث بروز برخی واکنش‌های منفی به آن‌ها شده است. در مورد کیفیت فیلم‌های تازه کارگردان‌های موسوم به نسل اولی، تا حدی حق با مخاطب است و آثار این سینماگران؛ در مقام مقایسه با گذشته آن‌ها، ضعیف‌تر به نظر می‌رسند. اما باید توجه داشته باشیم که خمیسبه انکارنشدنی و در‌خور احترام این سینماگران، پایبندی به دغدغه‌های شخصی و سبک فیلم‌سازی منحصر به خودشان است. در واقع این آثار ممکن است ضعیف باشند اما بدانی‌توان آن‌ها را تقلیدی و غیراصیل قلمداد کرد. حکایت بهمن فرمان‌آرا و فیلم جدید او نیز به سایر هم‌نسلانش شباهت دارد؛ مردی که جایگوشش در تاریخ سینمای ایران احترام‌برانگیز و ستودنی است و فیلم جدیدش هم نشان می‌دهد که او دغدغه‌های شخصی و سبک خاصش در بازنمایی هنری را حفظ کرده است.

«حکایت دریا» به‌وضوح بر تنهایی انسان معاصر در میان انبوه معضلات جامعه مدرن متمرکز است و درد فهمیده نشدن انسان‌های جدی و اهل تفکر را، در قالب شخصیت اصلی فیلم، بازنمایی می‌کند. این فیلم زندگی یک اندیشمند، نویسنده و استاد دانشگاه به نام طاهر (با بازی بهمن فرمان‌آرا) را روایت می‌کند که پس از سه سال پسری بودن، از بیمارستان روانی مرخص شده. این در حالی است که همسرش ژاله (با بازی فاطمه معتمدآریا) که پیوند قلب انجام داده، در صدد جدایی از طاهر است؛ اما، به توصیه پزشک و به دلیل وضعیت بحرانی شوهرش، تصمیم می‌گیرد کمی بیشتر با او بماند. افتتاحیه «حکایت دریا» حول همین موقعیت دراماتیک شکل می‌گیرد و فیلم‌نامه با پرداختی سراسرت و بدون حرف اضافه، واکاوی وضعیت ارتباط این زوج و تصمیم ژاله در مورد شوهر در خود فرو رفته و افسرده‌اش را آغاز می‌کند.

این موقعیت سینمایی تروتمیز اما، در ادامه به پرداخت لایه‌های عمیق‌تر دو کاراکتر اصلی وارد نمی‌شود و مخاطب نمی‌تواند از خلال دیالوگ‌ها، به درک خصلت‌های طاهر و یک طرح کلی از ارتباط چند ه‌دای او با همسرش دست یابد. تلاش‌های متن فشرای واکاوی گذشته این زوج که در آغاز فیلم در قالب یک فیلم کوتاه اهمیت جوه می‌کند، در تا حوالی دقیقه پنجاه و تماس کاراکتر پروانه (با بازی لیلا حاتمی)، تقریباً رها شده و چنان که باید و شاید مورد اشاره فیلم‌ساز قرار نمی‌گیرد. در این پنجاه دقیقه، فیلم از یک طرف زمان را با پلان‌های نسبتاً طولانی تنهایی طاهر هدر می‌دهد، و از سوی دیگر، با وارد کردن کاراکتر امیر دوستی (با بازی صابر ابر)، در صدد پرداخت شخصیت اصلی در یک وضعیت تقریباً سیاسی برمی‌آید. رویکرد دوم در قالب کاراکتر جوانی عاصی و مترصد فرار به هر کشوری که نیاز به ویزا نداشته باشد، پدیدار می‌شود و فیلم را از مسیر اصلی خود منحرف می‌کند. هر کدام از این دو شیوه ظرفیت‌های خاص خودشان را داشته و می‌توانستند، با حفظ تعادل، به دو پال پرواز برای شخصیت‌پردازی فیلم تبدیل شوند؛ اما لحن فیلم در پرداخت مضمون و کدهای شخصیت طاهر نشان می‌دهند که، در واکاوی حال و روز کنونی او، دانشجوی سابق و همسرش نمی‌توانند به یک اندازه اثر گذار باشند و شخصیت ژاله جای مانور بیشتری دارد که به فعلیت نمی‌رسد.

دیگر شخصیتی که برای پرداخت گذشته طاهر به‌قصه اضافه می‌شود، دوست قدیمی او به نام هوشنگ است که می‌توانیم او را درخشان‌ترین کاراکتر «حکایت دریا» لقب دهیم. هوشنگ فقط در یک سکانس حضور دارد و برای مخاطب هم چندان دشوار نخواهد بود که حدس بزند او فقط در ذهن طاهر است. این شخصیت در محیط جنگلی چشم‌نوازی به طاهر پدیدار می‌شود و همین لوکیشن خاص و شکل بصری سکانس مورد بحث، زمینه رفت و آمد فیلم بین جهان واقعی و یک

فضای سورئال را فراهم می‌کند. به علاوه، درحالی که برخی دیالوگ‌های «حکایت دریا» به وضوح رنگ و بوی شعاری شدن به خود می‌گیرند، در مورد شخصیت هوشنگ نه تنها شعاری در کار نیست، بلکه او با ظرافتی مثال‌زدنی دست روی برش‌هایی از گذشته می‌گذارد که ابهامات شخصیت اصلی، یعنی طاهر را مکشوف می‌کند. بازی نظر گیر و دلنشین علی نصیریان نیز به خوبی در شمایل یک متفکر دنیا دیده و دغدغه‌مند فرورفته و جملاتش را لحنی دلپذیر ادا می‌کند. در نیمه دوم فیلم، ورق برمی‌گردد و رمزگشایی از یک واقعه اثر گذار در گذشته، تکه جدیدی از پازل شخصیت طاهر، به عنوان روشنفکری مغبون و سرخورده را برای مخاطب بازنمایی می‌کند. تا اینجا یی کار، مخاطب طاهر را مردی می‌دید که در اثر ناملایمات روزگار و بی‌مهری‌های جامعه اطرافش، به یک جور پوچی رسیده و دل خسته از عوض شدن قلب همسرش، کارش به بیمارستان روانی کشیده. با ورود پروانه اما، شمه ملموس و انسانی شخصیت طاهر هویدا می‌شود و مخاطب او را بیشتر درک می‌کند و در مقام یک آدم جابز الخطا، بیشتر به او نزدیک می‌شود. با وجود سه نقطه طلایی در پرداخت شخصیت اصلی، فیلم‌نامه باز هم از خیر وارد کردن آدم‌های فرعی به فیلم نگذشته و بدین طریق اثر چندپاره شده است. سکانس ورود نماینده انجمن نویسندگان استان یکی از همین موارد است که می‌توانست کلا حذف شود تا جابرای مانور مکمل‌های موثرتر باز شود. دقایق حضور امیر نیز بسیار طولانی‌تر است و کوتاه شدنش می‌توانست کاری کند که لازم نباشد شخصیت‌ها، برای معرفی خودشان، این همه حرف بزنند و گاهی هم به‌ورطه شعار دادن بپیفتند.

در انتخاب بازیگران، فرمان‌آرا بزرگ‌ترین اشتباه را در مورد خودش انجام داده و با قرار گرفتن در مرکز فیلم، به عنوان بازیگر نقش اول مرد، امکان جلوه‌وری بیشتر یک کاراکتر مرد جاف‌تاده و باورپذیر را از فیلم سلب کرده است. فرمان‌آرا که فیلم‌سازی کارکشته است، در عرصه بازیگری ضعیف ظاهر می‌شود که اجرای مصنوعی او، در دو موقعیت مطلع شدن از مرگ هوشنگ و فوت امیر، مخاطب را پس می‌زند.

فاطمه معتمدآریا هم برای باورپذیر کردن نقش تلاش زیادی از خود نشان می‌دهد که بخشی از این تلاش به دلیل منقطع شدن ارتباطش با مخاطب، به چشم نمی‌آید. لیلا حاتمی استانداردهای بازیگری خود را حفظ کرده، اما نقش او اساساً قرار نیست کار خاصی جز بودن انجام دهد. از همین روی، تصویر روشنی که مخاطب از حاتمی در ذهن دارد، زمینه لازم برای درک شدن کاراکتر پروانه را، به عنوان ثمره ایام جوانی طاهر، از بین می‌برد.

صابر ابر به وضوح نتوانسته از پس اجرای نقش یک دانشجوی یابی و معترض، که برای آرمان‌هایش هر هزینه‌ای را به جان می‌خرد، بر آید. کاراکتر امیر با بازی او، نه‌تنها نشانی از یک جوان شوریده و تحول‌خواه ندارد، بلکه طراحی گرم و لباس ساده و لحن ملایم او، پذیرفتن شخصیتی را دشوار می‌کند. بازی ابر در این نقش، شاید آشفتگی و بی‌قراری را به مخاطب انتقال دهد، اما خلش و خوی سرکشش و آرمان‌گرایانه شخصیتی را که از سوی فیلم‌ساز تعریف شده، منتقل نمی‌کند.

علاوه بر این، انتخاب سه بازیگر صاحب‌نام برای سه کاراکتر کاملاً فرعی هم یک نوع زیاده‌روی در انتخاب بازیگران «حکایت دریا» است. علی‌مصفا که بازیگری کارکشته و باسابقه است، برای ایفای نقش یک پزشک ساده که فقط در اوایل فیلم باید وضعیت طاهر را تشریح کند، انتخابی بیش از حد بزرگ است. پانته‌آ پناهی‌ها که قابلیت‌های ویژه‌ای برای ایفای نقش‌های پیچیده دارد، در این فیلم نقش دوست ژاله را بازی می‌کند که یک خاله‌زنک تمام عیار و سطحی است. همچنین حضور چند ثانیه‌ای رویا نونهالی، به عنوان یک بازیگر شناخته شده، برای اجرای چهره نمادین مادر، ضرورتی نداشت. به لحاظ شاخصه‌های فرعی فنی و هنری، «حکایت دریا»، ویژگی‌های برجسته‌ای دارد که در کیفیت سمعی و بصری فیلم، هویدا می‌شوند. فیلم‌برداری فرشاد محمدی، اگر چه در نماهای داخلی ساده و بدون نکته خاصی است، اما در سکانس‌های خارجی، با هدایت درست کارگردان و تسلط دالگرم‌کننده‌اش بر میزناشنای طبیعت شمال، به ضبط قاب‌های جذابی منجر شده است که حمیصه‌ترکیب رنگ در آن‌ها مشهود و چشمگیر است. موسیقی نسبتاً حجیم و شنیدنی یمین یزدانیان نیز کاملاً با نماهای طبیعت جنگل و دریا هماهنگ شده و در مواردی که لازم است، بستر تغییر لحن فیلم به سورئال را فراهم می‌آورد.

«چراغانی» شبکه سه به مناسبت دهه کرامت

ویژه برنامه «چراغانی» به مناسبت دهه کرامت با معرفی و تقدیر از خادمان برگزیده فرهنگ رضوی و با حضور بازیگران و خوانندگان از شبکه سه سیما پخش می‌شود. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، مجید اخشابی، حمید حامی، غلامرضا صنعتگر، محمد معتمدی، مازیار عصری، رحیم شهرباری، محسن میرزاده، گروه‌های موسیقی نواحی ایران، داریوش ارجمند، آریا عطیعی‌نژاد، مهدی فقیه، صابر خراسانی، راحله امینیان، اسماعیل آذر، فخرالدین صدیق شریف، مهدی صباغی، اردلان شجاع کاوه و علیرضا اسفندقه مهمان برنامه «چراغانی» هستند. لوکیشن این برنامه در خانه موزه مدرس به سبک و سیاق خانه‌های قدیمی طراحی شده‌است و حسن سلطانی، شهرام شکیب‌ا، حسین رفیعی، علیرضا افتخاری و حجت اشرف‌زاده، مجریان و خوانندگان این برنامه هستند که هر روز در دهه کرامت ساعت ۱۸ روی آنتن می‌رود.

«جهان با من برقص» در شبکه نمایش خانگی

فیلم «جهان با من برقص» در شبکه خانگی توزیع شد. به گزارش شهرآرآ این فیلم که دی سال گذشته در سینماهای کشور اکران شد بعداز وقفه‌ای چهار ماهه و بازگشایی سینماها همچنان به نمایش خود ادامه می‌دهد. «جهان با من برقص» اولین اثر سینمایی سروش صحت در مقام کارگردانی است که در سی‌وهفتمین جشنواره جهانی فیلم فجر حضور داشت و برنده سیمرغ سیمین بهترین کارگردانی شد. داستان این فیلم از این قرار است که در آخرین تولد جهانگیر دوستانش دورهم جمع شده‌اند و این موقعیت باعث می‌شود تا آن‌ها درباره زندگی و خودشان فکر کنند. علی‌مصفا، هانیة توسلی، جواد عزتی، پژمان جمشیدی و کاظم سیاحی از جمله بازیگرانی هستند که در این فیلم به ایفای نقش می‌پردازند.

مهناب کرامتی در «صحنه زنی»

مهناب کرامتی به فیلم سینمایی «صحنه زنی» پیوست. با پشت سر گذاشتن روزهای ابتدای پیش‌تولید و در مرحله انتخاب بازیگران، مهناب کرامتی به‌عنوان نقش اصلی زن در فیلم سینمایی «صحنه زنی» به کارگردانی علیرضا صدقی و تهیه‌کنندگی مجید رضایی‌لا انتخاب شد. صدی در دومین تجربه بلند سینمایی خود قصد دارد فضایی متفاوت با اثر اول خود (بی‌نامی) و سینیمای «چراغانی» هستند. او تجربه کند و در این راستا فیلم‌نامه «صحنه زنی» را طراحی و به نگارش در آورده است.

ساخت سریالی باروایت ماجراهای دهه‌شمت

مجموعه تلویزیونی «جنگل سرخ» به‌نویسنندگی حسین تراب‌نژاد در ۳۰ قسمت تولید خواهد شد. این سریال درباره ماجراهای دهه شصت و حضور منافقین در جنگل‌های شمال کشور است. مبنای نگارش آن نیز بر اساس داستان‌های واقعی است و خط اصلی داستان به نفوذ نیروهای امنیتی در میان منافقین و تلاش برای ردیابی تیم‌های مختلف آن‌ها در جنگل‌های گل‌آمل می‌پردازد. اکنون بیش از نیمی از این سریال به نگارش درآ آمده و تهیه‌کنندگی آن برعهده ابوالفضل صفری است. ابوالفضل صفری تهیه‌کنندگی سریال‌های «تور خاموش»، «سارق روح» و «خانه امن» را در کارنامه کاری خود دارد.

آغاز دوری جشنواره ملی موسیقی جوان

مرحله نخست داوری آثار شرکت‌کنندگان در چهاردهمین جشنواره ملی موسیقی جوان آغاز شد. به گزارش خبرگزاری مهر، در این دوره از جشنواره حدود ۲۴۰۰ اثر در بخش‌های مختلف موسیقی «دستگاهی»، «نواحی» و «کلاسیک» به دبیرخانه جشنواره ارسال شده است که از این تعداد ۵۰ درصد آثار مربوط به بخش موسیقی دستگاهی، ۱۵ درصد موسیقی کلاسیک و ۳۵ درصد موسیقی نواحی است. در مرحله نخست داوری این جشنواره با بررسی و ارزیابی آثار از سوی هیئت‌های انتخاب، با حضور بیش از ۱۰۰ نفر از استادان موسیقی کشور آغاز شد. اسامی راه‌یافتگان به مرحله نهایی این جشنواره، همراه با اطلاعات تکمیلی، متعاقباً از طریق سایت انجمن موسیقی ایران اعلام خواهد شد.

برگزاری نمایشگاه کمیته بانوان عکاسان مطبوعات

اولین نمایشگاه گروهی عکس کمیته بانوان انجمن صنفی عکاسان مطبوعات ایران ۵ تیر به کیورتوری پلدا معیری در نگارخانه «رغان» و استودیو «هنر گاه» شهر رشت به نمایش در خواهد آمد. کمیته بانوان انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران در سال ۱۳۹۷ با هدف توانمندسازی زنان عکاس خبری و مستند ایران با حمایت از فعالیت‌های عکاسانه آن‌ها تأسیس شد. این کمیته حدود ۵۰ عضو دارد که همه آن‌ها از عکاسان فعال و بدنه اصلی جامعه خبری و مطبوعاتی کشور هستند. در این نمایشگاه، آثاری از مهسا احراری‌فرد، زهرا السادات راد، نازنین طباطبایی، مهین محمده‌زاده، گل‌آرا به‌سجادیان، ساسرا ساسانی، آرشیده شاه‌ننگی و زهرا رضایی به نمایش گذاشته می‌شود. نمایشگاه گروهی عکس کمیته بانوان انجمن صنفی عکاسان مطبوعات تا ۱۱ تیر ادامه خواهد داشت.

گزینه‌ای از فیلم‌های سینمایی شبکه‌های مختلف صدا و سیما که امروز ۴ تیرماه روی آنتن تلویزیون می‌روند.					
نام فیلم	شبکه	ساعت			
 شخر	نمایش	۱۳			
 گنجینه شهر هویجی	کودک	۱۴			
 پسر رئیس	نمایش	۱۵			
 راس هرم	نمایش	۱۷			
 تعطیلات در اردگاه تابستانی	امید	۱۷:۳۰			
 اسب بالدرد	نمایش	۱۹			
 پول خارجی	نمایش	۲۱			
 روز بعد از فردا	نمایش	۲۳			

برونه‌ساخت سریال «آهوی من مارال» در آخرین جلسه شورای نظارت بر تولیدو ساخت سازمان سینمایی وزارت فرهنگ وارشد اسلامی‌صدر شد.
«آهوی من مارال» به‌کارگردانی مهرداد غفارزاده وبر اساس طرحی ازروایت این‌کارگردان از عاشقانه‌های ناصرالدین‌شاه ساخته‌خواهد شد.
وبه‌زودی در شبکه‌نمایش خانگی توزیع می‌شود

روزنامه شهرامیدوزشگدی

۴شنبه۲۹ تیر ۱۳۹۹۲۳ شهریور ۱۳۹۹۲۳ شهریور ۱۳۹۹

۱۵

فرهنگ و هنر